

STAROSTWO POWIATOWE 42-700 Lubliniec, ul. Paderewskiego 7	
KANCELARIA	
Wpłynęło dnia:	27. 10. 2022
L. dz.	220106/22 p.o.m.

DO ZARZĄDU I RADY POWIATU W LUBLINCU

PETYCJA

NSZZ „Solidarność”

Lubliniec dn. 27.10.2022

Szanowni Państwo Radni,

Organizacje Związkowe NSZZ „Solidarność” Regionu Częstochowskiego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” wnoszą do Zarządu i Państwa Radnych Rady Powiatu w Powiecie lublinieckim o pilne zaplanowanie w bieżącym budżecie powiatu na rok 2023, środków finansowych z przeznaczeniem na konieczny i oczekiwany przez Pracowników Domów Pomocy Społecznej wzrost wynagrodzeń w 2023 roku. Dotychczasowa i wieloletnia polityka zarządzania zasobami ludzkimi w Domach Pomocy Społecznej w tym ściśle powiązanie wynagrodzeń z kosztami pobytu podopiecznych i wysokości odpłatności za pobyt w domu pomocy doprowadziło do sytuacji zepchnięcia Pracowników domów po za margines przyzwoitości zawodowej i ludzkiej. Świadczone przez Pracowników usługi opieki długoterminowej nie przynosiły i nie przyniosą zysków. Jest to usługa publiczna przynależna każdemu obywatelowi Polski.

Jednocześnie wnosimy do Zarządu i Państwa Radnych o przyjęcie w planie budżetu na 2023 rok odpowiedniej wielkości środków finansowych na wynagrodzenia niezbędne do dokonania regulacji płac od 1 stycznia 2023 roku. To oczekiwane przez Pracowników domu pomocy działanie, zrekompensuje wieloletnie zaniedbania w sferze bezpieczeństwa socjalnego pracowników domów pomocy, a tym samym pozwoli na istotne podwyższenie wynagrodzeń długoletniej,

wykwalfikowanej kadrze zawodowej domu, a nie tylko dokonanie kosmetycznej regulacji wynikającej z corocznego wzrostu minimalnej płacy jak to ma miejsce od wielu lat w planowaniu budżetu.

Dotychczasowa polityka finansowa zarządu i rady powiatu w zakresie planowania środków budżetowych na pokrycie kosztów wynagrodzeń pracowników domów pomocy była i jest nieadekwatna do warunków pracy w domu pomocy. Troska o poziom kształtowania godziwego wynagrodzenia nie znalazła należnego miejsca w wieloletnich i bieżących priorytetach budżetowych zarządu i radnych powiatu. Stagnacyjna polityka kształtowania i przeznaczania środków finansowych na wynagrodzenia pracowników domów pomocy społecznej, doprowadziła do bardzo negatywnej korelacji kształtowania poziomu wynagrodzeń długoletnich Pracowników DPS w danym roku budżetowym jedynie w oparciu o parametr wzrostu minimalnej płacy w skali kraju.

Przyjęte przez zarząd i radnych powiatowych zasady obliczania wielkości środków budżetowych przeznaczanych na finansowanie domów pomocy, doprowadziło do sytuacji minimalizowania nakładów finansowych na wynagrodzenia, co z kolei, wpisało domy pomocy społecznej w katalog pracodawców dla których bezpieczeństwo socjalne pracowników ogranicza się jedynie w zakresie wymuszonej przez państwo polskie, corocznej korekty wynagrodzeń do poziomu minimalnego w ustawowej wysokości w danym roku budżetowym. Wobec tego zjawiska, trudno takie działanie zarządu i radnych powiatu nazywać wyrazem budżetowania „podwyżki płacy” były to jedynie regulacje płac wymuszone ustawowo. W ten sposób dorowadzono do dramatycznego obniżenia rangi zawodów występujących w systemie opieki długoterminowej i w zderzeniu z krótkoterminową opieką w zakładach leczniczych i tam występujących warunków płacowych , doprowadzono do widocznej zapaści systemu.

Szanowni Państwo,

Z biegiem lat „ustabilizowany” przez zarząd i radnych powiatu wzrost, poziomu minimalnego wynagrodzenia w domach pomocy, doprowadził przez ostatnie 10 lat do sytuacji w której pracownicy domów w żaden sposób nie partycypowali i póki co, nie partycypują we wzroście gospodarczym, czego nie można powiedzieć o stale rosnących uposażeniach między innymi samorządowców pokrywanych z budżetu powiatu. Miarą tej patologicznej sytuacji jest w okresie minionych 10 lat, ponad tysiąc złotych, niekorzystana różnica sumy wzrostu minimalnego wynagrodzenia w stosunku do sumy wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. W latach 2011-2021 minimalna płaca krajowa wzrosła o kwotę 1383zł, w analogicznym okresie przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej wzrosło o kwotę 2437,55zł. Efektem tej polityki jest dramatyczne obniżenie rangi zawodowej pracowników domów pomocy i zagrożone wystąpieniem deficytu kadrowego. Dotychczasowa polityka prowadzenia pomocy społecznej i nasz największy udział wkładanej pracy w bezpośrednim kontakcie z podopiecznym długoterminowym, wymaga zmiany optyki prowadzonej polityki rady powiatu wobec pracowników domów pomocy. Wieloletnie oszczędzanie na naszych wynagrodzeniach, zepchnęło nas po za margines priorytetów strategicznych rady powiatu. Państwo radni , zarząd powiatu ale też my , Pracownicy daliśmy się uwieść i przez lata tkwimy w patologicznej relacji ekonomicznej która w usłudze publicznej skierowanej do najsłabszych nie powinna mieć miejsca. Chodzi o rachunek ekonomiczny domu pomocy i ścisłe wiązanie naszych wynagrodzeń z kosztem pobytu podopiecznego i na końcu z wysokością odpłatności za pobyt co wyzwoliło na rynku pomocy społecznej konkurencyjność cenową która nie powinna nigdy wystąpić w tego typu usługach. Dotychczasowa polityka socjalna powiatu, dorowadziła stronę związkową do sytuacji koniecznego podniesienie problemu w formie złożonej petycji w celu

jego rozwiązania w duchu pokoju społecznego. Jako pełnoprawny partner społeczny ale także indywidualnie każdy z nas, jako mieszkaniec i wyborca, mamy świadomość, że realizacja postulatów płacowych wymaga od Państwa zmiany optyki celów strategicznych powiatu. Od wielu lat dużo się mówi o polityce senioralnej, o obywatelach niepełnosprawnych a tak nie wiele zrobiono w segmencie poprawy warunków płacowych mieszkańców powiatu którzy tą politykę realizują bezpośrednio, tak po ludzku, zawodowo, z empatią, bardzo profesjonalnie z zaangażowaniem, otrzymując w zamian głodową pensję.

W obecnym stanie prawnym, kształtowanie wysokości wynagrodzenia pracowników domów pomocy społecznej pozostaje w gestii pracodawcy samorządowego, który na podstawie art. 39 ustawy o pracownikach samorządowych w regulaminie wynagradzania ustala szczegółowe warunki wynagradzania pracowników, w tym maksymalny poziom wynagrodzenia zasadniczego. Tak więc wnosimy do Zarządu i Państwa Radnych o niezwłoczne dołożenie starań w celu poprawy naszej bardzo trudnej sytuacji.